„Нема човека који навече три пута каже: ‘У име Аллаха, са чијим именом никакво зло ни на Земљи ни на набесима неће наудити, и Он све чује и све зна’, а да не буде заштићен од сваког зла све док не осване

Преноси се од Ебана бин Османа да је рекао: „Чуо сам Османа бин Аффана, Аллах био задовољан њиме, да је рекао: Чуо сам Аллаховог Посланика, нека је Аллахов благослов и мир на њега, да је рекао: „Нема човека који навече три пута каже: ‘У име Аллаха, са чијим именом никакво зло ни на Земљи ни на набесима неће наудити, и Он све чује и све зна’, а да не буде заштићен од сваког зла све док не осване, ‘а ко три пута изговори ове речи када осване, неће га задесити изненадна недаћа све до вечери.’ После је Ебана бин Османа задесила парализа, па је човек који је чуо хадис од њега гледао у Ебана, а он га упита: ‘Зашто ме гледаш? Тако ми Аллаха, нисам слагао на Османа, нити је Осман слагао на Посланика, нека је Аллахов благослов и мир на њега, али, на дан када ме то задесило, био сам љут и заборавио сам да проучим ове речи.’“

[صحيح] [رواه أبو داود والترمذي والنسائي في الكبرى وابن ماجه وأحمد]

Посланик, нека је Аллахов благослов и мир на њега, појаснио је да онај ко ујутро, након појаве зоре, и навече, пре заласка сунца, три пута изговори: (У име Аллаха), тражим помоћ и заштиту од свега што може наудити, (с чијим именом никакво зло неће наудити), ма колико било велико и опасно, (ни на Земљи), нити недаћа која се може појавити из ње, (ни на небесима), нити недаћа која се може с неба спустити, јер Он је Онај који чује све наше речи и Онај који све зна о нашем стању. Ко то изговори увече, неће га изненада задесити несрећа све до јутра, а ко то изговори ујутро, неће га изненада задесити несрећа све до вечери. Тако је преносиоца овог хадиса, Ебана бин Османа, задесила парализа, која је захватила једну страну тела. Човек који је чуо хадис од њега посматрао је Ебана с чуђењем! Ебан му рече: ‘Зашто ме тако гледаш!? Тако ми Аллаха, нисам слагао на Османа, нити је Осман слагао на Посланика, нека је Аллахов благослов и мир на њега. На дан када ме то задесило, Узвишени Аллах је одредио да не изговорим ове речи, јер ме обузео бес и заборавио сам их проучити.’

http://www.sunnah.global/hadeeth/sr/show/6093